

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

„Hver 14de Dag.“

Medlemsblad

for

„D. C. L. M.“

Nr. 9.

Lørdag d. 11te Maj 1901.

1. Aargang.

Dramatisk Korps.

Som det allerede vil være en Del af Medlemmerne bekendt har Hr. N. P. Petersen henvendt sig til Bestyrelsen angaaende Dannelse af et dramatisk Korps.

Hr. Petersens Skrivelse blev vel oplæst paa en af vore Mødeaftener, men da kun en ringe Del af Foreningens Medlemmer var til Stede, skal vi tillade os at gengive dens Indhold i store Træk.

Hr. Petersen og D'Hrr. H. Madsen, K. Fricke og R. Jensen har sat sig i Spidsen for dette Korps, og det er deres Formaal derigennem at gøre Foreningens Sammenkomster saa underholdende og tiltrækkende som muligt.

D'Hrr. har tænkt sig Korpset ordnet paa følgende Maade:

1. Det sorterer under Bestyrelsen for »D. C. L. M.«
2. Det har sine egne Love som dog ikke er i Modstrid med »D. C. L. M.s« Love.
3. Alle overordnede Spørgsmaal vedrørende Korpset afgøres af Bestyrelsen for »D. C. L. M.«
4. Alle dramatiske Spørgsmaal afgøres af Instruktøren.

De have anmodet Bestyrelsen om at stille et Lokale til deres Raadighed til Afholdelse af deres Prøver.

Endvidere kunde D'Hrr. ønske et Be-

styrelsesmedlem til at være dem behjælpelige ved Udarbejdelse af deres Love.

Til Slut anmoder Hr. Petersen de Herrer og de Damer i Foreningen, som kunde have Lyst til at deltage i Korpset hurtigst mulig at tegne sig hos ham.

En Dramatiker.

Nedenstaaende turde maaske gøre Regning paa de ærede Medlemmers Interesse og vi unglade derfor ikke at meddele dem følgende:

Efter at have set det udmærkede Billede af Skolens Stifter Generalmajor J. F. Classen, som Hr. Hans Rønnoy har skænket Foreningen, fik vi, som naturligt er, Lyst til selv at eje et Billede. Vi henvendte os derfor til Hr. Hans Rønnoy, der med sin sædvanlige Elskværdighed straks tilbød os et Billede i Kabinetformat til den usædvanlig billige Pris af 50 Øre og tillige underrettede os om, at saafremt der var andre der ønskede et Billede, vilde de ligeledes kunde erholde et saadant til samme Pris ved Henvendelse i hans Atelier Nygade 4.

Red.

Svar til Redaktionens Bemærkninger i Nr. 6.

Som det maaske vil erindres tillod jeg mig at henstille i Nr. 6 af »Hver 14de Dag»,

at *Foreningen* udgav et lille Sanghæfte til Brug ved vore Sammenkomster og heri optog efter fornødent Udvalg de Sange og Viser, som ere blevne forfattede dels til Skolefesterne og dels ogsaa til Foreningens egné Fester, da der jo nok var adskillige, der »burde reddes fra Fortabelsen«. Blandt andet havde én særlig Interesse, den er nemlig antik — forfattet af en af de «gamle romerske Borgere».

Hvordan hele Udgivelsen skulde foregaa maatte selvfølgelig Bestyrelsen besørge paa den fordelagtigste Maade, men naturligvis maatte Bestyrelsen i hver Henseende tage Bestemmelser i den Retning.

Redaktionen falder imidlertid over mig med en ganske vældig Masse Spørgsmaal: om Prisen? Hvem der skal redigere den? Hvem Bidragene — »Poemerne« — skal indsendes til? Om Foreningen skal gøre Forretning og tjene saa og saa meget pr. Exemplar o. s. fr.?

Jeg maa erklære at min Mening var kun naar Tiden engang var til det, da at kunne faa det Vink, jeg tillod mig at give Bestyrelsen, realiseret, og som Følge heraf anser jeg det for en mig aldeles privat Sag at besvare Redaktionens Bemærkninger yderligere.

Forsaavidt Forslaget antages, vil *Bestyrelsen* nok svare den ærede Redaktion.

Frederiksberg St., d. 12/4 1901.
Aage Bertramsen.

Næste Mødeaften

bliver

Onsdag d. 15de Maj Kl. 7^{1/2}
hos Restauratør C. V. Petersen Pileallé 16,
Hj. af Roskildelandevej og Pilealléen.

Bladet udgaar nogle Dage senere, da vi først skulde indhente hvor og hvornaar næste Møde skulde finde Sted.

Red.

Til Medlemmer

af

„Den Classenske Legatskoles Minde“

er foreslaaet følgende:

Frk. Ella Fricke ved G. Fricke.

« Hertha Daniel ved H. Goos.

Hr. Holger Jelstrup ved L. B. Jelstrup.

» Frederik Frørup ved samme.

Da Medlemmerne ikke synes at nære nogen større Interesse for at Bladet skulde faa et andet Navn vil det fremdeles hedde »Hver 14de Dag«.

Red.

De Medlemmer,

som endnu ikke have opgjort Billetregnskabet for Festen den 13de Februar 1901 anmodes indtrængende om snarest at afgøre samme.

L. B. Jelstrup. Georg A. Fricke.

Mon det ikke snart vilde være paa Tiden?

Aage Rasmussen.

Kendte Profiler.

3.

Det er en Mand af den nye Skole,
Til Skolens Bal mødte han i Kjole,
Dog undred det mig, jeg ikke saa,
Ham have sit lysegraa Halstørklæ' paa.
Han er som en ung Mand altid bør være,
Livlig og rask til at tage Affaire.
Aldrig man ser ham gnaven og tvær.
Men, naar han skriver, uha' Seke'tær.

4.

Naar jeg her vil give en Biografi,
Maa De ej tro jeg i Tiden gaar syv Aar
tilbage,
Herr Trafikelev — Tak den Tid er forbi
Herr Assistent — jeg maa meget beklage,

Jeg tog fejl, endskønt jeg tydelig ser
De ser ud, som om De var meget mer'.
En smuk Figur, Uniform og Hue,
Som bringer hver Pige hjerte i Lue,
Men hvad mener De selv? — Jo Tak skal
De ha'e,
»Jeg slutter mig fuldt til hvad nylig De sa'e.«

Bibliotheket.

Efter nærmere Overvejelse af Bestyrelsens Skrivelse ville vi lade dette Emne falde indtil videre.

H. Goos & A. Rasmussen.

Cykleudflugt.

Vi have adskillige Gange haft Lejlighed til at foretage smaa Cykleudflugter med enkelte Medlemmer af Foreningen, og forskellige af disse have ytret Ønsket om en samlet Cykleudflugt. Da Undertegnede ere de lykkelige Ihændehavere af et Par saadanne Aparater have vi tænkt, at ville stille os i Spidsen for Turen: Vi have tænkt os denne fastsat til Søndagen den 2den Juni. Vi mødes Kl. 9 ved »Store Vibehus« og derfra gaar Turen ad Lyngbyvejen — Kongevejen til Holte, hvor vi spise Frokost; hvorvidt denne ønskes medbragt eller ikke bliver selvfølgelig en privat Sag. Fra Holte gaar saa Turen, med mindre Ophold undervejs, til Frederiksborg, hvor vi bese Slottet og Omegnen. Vejen hjemefter kan vi jo bestemme i Frederiksborg. Hele Turen vil kun komme til at dreje sig om en 8 á 9 Mil. Nu maa De ikke blive forskrækket ved at se »8 á 9 Mil«; thi selv om det er lidt langt, saa er det jo ikke Mening, at det skal være Kapkørsel, og vi har jo Dagen til vor Raadighed. Vi kører kun hvis det er godt Vejr. Enhver, som ønsker at køre med, bedes henvende sig til os snarest.

H. Goos & A. Rasmussen.

De Danskes Vej til . . .

Saavidt jeg husker er det Vilh. Bergsøe, der i Slutningen af sin berømte »Den gamle

Fabrik« bemærker at der skal bestaa en vis Lighed mellem Matroser og studerte Folk, som imidlertid som Regel kun viser sig ved en afgjort Lyst til de vaade Varer samt Lyst til at stige tilvejs. Hvad det første angaaer sigter Forf. vel nærmest til Drikkegildet ombord paa Malmøskibet, der skal føre ham med sin gamle Onkel til Ungdomsvennen — Øluns — nye Hjem i det fremmede.

Men det var mit beskedne Produkt.

Skoledrenge, som i Parantes bemærket jo nok kan kaldes diminutive studerte Folk, har for en stor Del meget Sympati for »de begede Dreng«. Der er en Tid, hvor man sluger den ene Sørøverroman efter den anden, særligt er Kapt. Marryats Bøger i Kurs, hvem har ikke gysset, naar Jacob Ærlig rørte ved sin »afbrændte« Moders Aske og hvor bankede vore Hjerter ikke naar Kapergasten, Midshipman Easy under Percival Keene kæmpede mod Fjender under Kanonernes Torden.

Det vakte derfor almindelig Begejstring da Skolen anskaffede en Baad, for at de ældre Elever kunde blive indviet i Roningens Mysterier.

Tillige skulde Baaden staa til de to øverste Realklassers Disposition i D'Hr. Fritid; saasart vi derfor havde en ledig Time saa var det med at hente Aaregafterne og saa af Sted til den »tyske Plads« bag Kirken, hvor Baaden laa fortøjet.

Jeg mindes ikke at den havde noget Navn, skønt den er bleven »døbt« utallige Gange af Havets vilde Vover. Der kunde rummes ialt 10 Personer af vor Kaliber, hvoraf 4 førte Aarene. Styrismanden var selvfølgelig en meget efterstræbt Post, som for det meste indtoges af »Baadsmand Molich« som havde en Del Erfaring paa det Omraade.

Til at begynde med havde vi hver tredie Morgen en Times Roning under Kommando af Sergent Jensen — populært kaldet »Lille Jensen«. Han lærte os alle de almindelige Robevægelser, saasom at »bakke«, »skodde« o. s. fr. Jeg mindes kun et Uheld

paa vore meget interessante Ture. Vi laa inde ved en stor Dampner ved Nyhavn, og da vi skulde støde fra Land knækkede min Aare. Da vi kom tilbage, og jeg meldte mit Uheld hos Inspektøren modtog han mig med Ordene: »Hvor der handles, — der spildes«.

Disse Ture var imidlertid ikke saa morsomme som dem vi under »Baadsmandens« Overkommando foretog i Fritiden. Naar Klokken var 2 afmarcherede Mandskabet. Efter Ankomsten til Baaden hejste Chefen Kommando — i Form af et ikke altid helt hvidt Lommetørklæde, hvorefter Kommandoordene: »Kast los«, »Aarene i Vandet« lød. Efter at vi havde klareret Udløbet gik Farten enten ad Kalvebodderne til, helt ud til Frederiksbolms Teglværk — eller den anden Vej ud forbi Toldboden ud til Trekrøner eller Quintus. Naar man kom til Estakaterne udenfor Gasværkshavnen tog man sig gerne et Bad i de »klare, kølige Vover« hvorpaa Hjemturen foregik efter at Storsejlet, et gammelt Stykke Sejldug paa en Aare var sat op. Saa laa vi og døsede paa Tofterne og studerede — sjældent vore Lektier men hyppigere en eller anden Søøverhistorie eller »Den nye Omnibus«, som var svært paa Mode den Gang.

Der holdtes stræng Mandstugt ombord. Det er ikke saa sjældent sket, at et uroligt Hoved er bleven landsat ligesom Ayrton ude ved vestre Kirkegaard eller paa Amager Fælled omtrent ved Kongelunden, hvorfra den ulykkelige Synder maatte spadsere hjem ofte i stegende Solhede.

Den Sejltur der forekom mig behageligst og som ogsaa blev min sidste, var paa den sidste Dag vi var til Præliminærexamen. Da vi endelig havde overstaet denne Skærsild vidste vi ikke hvor vi bedre skulde diskutere Eksamensudfaldet end netop paa Søen. For sidste Gang hejste »Baadsmanden« sit Flag. — Besætningen bestod

foruden ham nu kun af Henrik Ehlers og undertegnede, da de tre andre endnu ikke vare færdige. — Og Skolebaaden hørte mangt et Ord som de tre unge Candidater diskuterede om det Liv, der nu laa os aabent. For sidste Gang lød Ordene »vel roet«, da vi lagde bi ved Landingspladsen, og da vi senere paa Dagen forlod Skolen følte vi, at med Baaden havde vi et kært Minde fra vor glade Skolestid, som nu var afsluttet.

En komisk Episode, som let kunde have faaet uberegnelige Følger, forefaldt paa en af Eksamensdagene.

Baaden havde været ude af Flaadens Leje til, og paa Hjemvejen kom et stort belgisk (eller maaske hollandsk) Skib bag efter den. Besætningen raabte det an og bad om Lov til at »hænge bagpaa« hvilket blev tilstaaet. »Baadsmanden« laa foran i Baaden og skulde gribe Trossen. Nu hang der en Robaad bag i Skibet og Molich tog da fat med begge Hænder i Agterstavnen paa den anden Baad. Uheldigvis gik Skolebaaden ikke med fuldstændig samme Fart, saa han blev bogstavelig trukket paa Maven ud af Baaden gennem Vandet, indtil man fra Belgieren fik ham fisket op.

Hans Fodtøj blev siddende paa Toften og Hatten fløj af. Mandskabet i Baaden, der ikke tog Situationen »aux seriovs« tabte baade Aarer og Aaregafler i Vandet.

Det stakkels Menneske maatte sejle med helt ud til Gasværkshavnen og derfra løbe til Erik Menvedsvej barhovedet og med lange Søstøvler paa — et nydeligt Tableau og hvad der var værst med Fare for at komme for sent til Eksamen. Han naaede imidlertid lige et Par Minutter før Tiden at komme styrtende ind ad Porten. Situationen var reddet.

Naar Enden er god saa er alting godt.

Ægvr.